

К.: «Каравелла», Львів: «Новий світ – 2000», 2002.– 504 с.

4. Лист Аудиторської палати України №2-796, від 17.07.2012 р. Щодо критеріїв визнання Аудиторською палатою України професійних громадських організацій аудиторів: <http://document.ua>.

5. Аудиторська палата України: офіційний сайт: [Електронний ресурс].- режим доступу: <http://api.com.ua>.

Іванась А.М.,
студ. гр. 52 – БСм,
Харківський інститут банківської справи УБС НБУ.
Науковий керівник – Москаленко О.В.,
старший викладач кафедри обліку і аудиту

ПРОБЛЕМАТИКА ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНОГО АУДИТУ В УКРАЇНІ

Комп'ютеризація інформаційних систем аудиту є запорукою розвитку ефективного управління підприємством. Тому саме сьогодні питання комп'ютерного аудиту є актуальним, адже за рахунок використання передових технологій відбувається оптимізація аудиторської діяльності. Слід також враховувати, що тільки за допомогою використання високоякісних інформаційних технологій можна отримати якісні результати, інакше така автоматизація праці призведе до значної кількості помилок при проведенні аудиту.

Метою даної роботи є окреслення проблем використання інформаційних систем і технологій в аудиторській діяльності в Україні.

Україна тільки з 2006 року отримала передову форму незалежного контролю згідно до міжнародних вимог, наслідки чого виявились у кількості вітчизняного програмного забезпечення для аудиту. Так національна система тільки одна: "Івахненко & Катеньов Аудит", а останні ж п'ять найбільш поширених на Україні систем не є вітчизняними: «Abacus Professional», «Ассистент Аудитора», «Помощник аудитора», «IT Audit: Аудитор», «ЕкспрессАудит: ПРОФ» [1].

Тож слід зазначити, що в Україні фактично не розроблено інформаційних програм для аудиторської діяльності, які б передбачали автоматизацію процесу даного виду контролю. І навіть враховуючі те, що вітчизняні підприємства власними силами багато працюють в напрямку інформаційних розробок програмного забезпечення, то на даний час і досі головними інструментами аудитора залишаються Microsoft Word та Microsoft Excel. Зрозуміло, що така ситуація в Україні є результатом низького рівня розвитку аудиторського ринку, через незначний період його становлення, низьку комп'ютерну грамотність користувачів та значні фінансові витрати на придбання комп'ютерних програм в аудиті [2].

За таких обставин для підприємств єдиною мотивацією користування високоякісним програмним забезпеченням є саме конкуренція в аудиторсько-консалтинговому бізнесі. Змагання підприємців примушує їх розробляти нові стратегії щодо підвищення ефективності організації та рентабельності діяльності. І саме підвищення ефективності організації передбачається за умов використання спеціалізованих програмних засобів.

Процес формування аудиторських висновків передбачає за собою незалежну думку аудитора, і тому автоматизація повинна стосуватися тільки технічного аспекту аудиту. Кожен аудитор має свій власний досвід, який він може самостійно використати

при перевірках, а тому програмні продукти для автоматизації аудиту повинні надавати можливість вносити корективи до бази даних документів та алгоритмів самого аудиту. Тільки за рахунок такої умови комп'ютерний аудит буде швидким та достовірним, а праця аудитора продуктивною та легкою.

Література:

1. Оліфіров О.В. *Управлінські інформаційні системи в аналізі і аудиті.* – Донецьк, 2011. – с.51-84.
2. Усач Б. *Деякі аспекти проведення аудиту в комп'ютерному середовищі // Економічний аналіз.* – 2010. - №6. – С. 366-369.

Карпа О.І.,
студ. гр. МЕ-33,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Станасюк Н.С.,
к.е.н., доцент кафедри обліку і аналізу

ЕКОЛОГІЧНИЙ АУДИТ В УКРАЇНІ: СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК

Аудит - це молода і нова наука в Україні, але законодавча діяльність у цій сфері дуже активна. Аудит повинен захищати не тільки інтереси власника, але й держави, вирішувати проблеми, які стоять перед народним господарством країни.

Право на здійснення державного аудиту покладене на Контрольно-ревізійне управління. На сьогодні існують різні підходи до класифікації аудиту, що пояснюється застосуванням для цього різних ознак та методів. Згідно класифікації аудит поділяють на фінансовий, управлінський, операційний і соціальний. Зовсім недавно з'явилися державний аудит екологічний, енергетичний, внутрішній, зовнішній і також кабінетний[2,с. 87-121].

Зважаючи на те, що на сьогоднішній день екологічна ситуація України та й світу загалом далеко не є ідеальною, то дедалі стрімкішого розвитку набуває екологічний аудит, який виник у 70-ті роки ХХ століття у західних країнах. 29 червня 1993 р. було прийнято Постанову Ради Європейського Союзу №1836/93 про добровільну участь промислових підприємств у загальній системі екологічного менеджменту та екологічної перевірки навколишнього природного середовища (СЕМА).

Екологічний аудит в ринкових умовах має свої особливості. Перш за все, його діяльність здійснюється на межі інших напрямків: екологічних, природоохоронних, інвестиційних, господарських. Крім того, екоаудит спрямований на збалансування загальнодержавної екологічної політики з політикою господарюючого суб'єкта, що забезпечує як конкурентоспроможність його продукції, так і захист навколишнього природного середовища, тобто погодження макро- і мікрорівнів екобезпеки життєдіяльності.

Враховуючи важливість аудиту природоохоронної діяльності, 24.06.2004 року Верховною Радою України був прийнятий Закон "Про екологічний аудит". В ньому визначено, що "екологічний аудит - це документально оформлений системний незалежний процес оцінювання об'єкта екологічного аудиту, що включає збирання і об'єктивне оцінювання доказів для встановлення відповідності визначених видів діяльності, заходів, умов, системи екологічного управління та інформації з цих питань вимогам законодавства України про охорону навколишнього природного середовища та іншим критеріям екологічного аудиту"[1]. При чому сертифікат на право проведення